

den; det er at få en fredelig afvæbning af Saddam Hussein.

Men hvis man skulle følge hr. Holger K. Nielsens råd, havde Saddam Hussein overhovedet ikke noget incitament til at lade sig afvæbne, og så var der betydelig risiko for krig. Så det er hr. Holger K. Nielsens bøjelige og svage linje, som giver den største risiko for krig og konflikt i den her sag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan afvise, at jeg er knotten over, at regeringen har 1-års-fødselsdag. Jeg har da ønsket til lykke tidligere i dag, men jeg bliver utilfreds med de svar, man får fra statsministeren.

Det er da uacceptabelt, at når vi står her i Folketinget og skal diskutere en så alvorlig sag som en Irakkrig, hvor også danske soldater skal være med, får vi svar, der ligger på et værtshusniveau for at sige det rent ud – polemiske svar, svar, der ikke forholder sig til substansen i noget som helst. Det er det, jeg bliver en lille smule skuffet over – sådan kan jeg sige det – for jeg ved, at statsministeren godt kan anderledes, hvis han vil, men han bliver så ophidset, så polemisk, at han glemmer at se på sagligheden i det.

Det, som er sagligheden i det, er vores påstand om – det vil vi godt have et mere kvalificeret svar på – at de amerikanske krigsforberedelser med overflyvninger, med opbygning af den største militære infrastruktur i området siden Golfkrigen i sig selv vanskelig gør våbeninspektørernes arbejde, bl.a. fordi Saddam Hussein ved, at der kommer en krig.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal også udtrykke håbet om, at statsministeren er i stand til at bevare besindelsen og svare på spørgsmålet på trods af 1-års-dagen og ikke sådan kaste om sig med alle mulige polemiske bemærkninger.

Statsministeren har lagt meget vægt på at ville forfølge det, statsministeren kalder FN-sporet. Det er vist rigtigt opfattet. Jeg vil derfor spørge meget direkte: Betyder det, at Danmark vil modsætte sig et angreb på Irak, hvis det gennemføres af lande, der går uden om FN? Man må forstå statsministerens optagethed af FN-sporet sådan, at hvis et blandt flere lande uden om FN går til angreb på Irak, vil det møde statsministerens voldsomme fordømmelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også ile med at ønske statsministeren til lykke på årsdagen.

Kl. 14.10

Jeg kan høre, at statsministeren er meget optaget af, at Saddam Hussein skal efterleve FN's resolution. O.k., men jeg kan også høre, og det bekymrer mig, at statsministeren ikke er særlig optaget af, om USA i realiteten saboterer mulighederne for en fredelig løsning, hvilket jeg synes, der er mere og mere, der tyder på, at USA gør.

Det er korrekt, som hr. Holger K. Nielsen fremlagde det, at USA i realiteten er i færd med at planlægge krigen, således at USA er klar til at rykke ind, i det øjeblik USA beslutter det.

Her er det da meget afgørende, sagt til statsministeren, om Danmark konsekvent arbejder for at finde en fredelig løsning, og om Danmark hele vejen igennem vil insistere på, at folkerettens bestemmelser skal overholdes, således at Danmark f.eks. under ingen omstændigheder vil acceptere, at en enkelt stormagt tager retten i sin egen hånd og indleder en krig uden f.eks. at have fået det godkendt af FN's Sikkerhedsråd.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er meget tankevækkende, at når hr. Holger K. Nielsen og hr. Villy Søvnald stiller polemiske spørgsmål, er det sagligheden selv. Men når jeg giver svar, som hr. Villy Søvnald og hr. Holger K. Nielsen ikke bryder sig om, er det polemisk. Det er jo meget tankevækkende, men det kan nok ikke være anderledes.

Lad mig bare sige til hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen, at jeg allerede tidligere, og jeg gentager det gerne, har slået fast, at hvilke skridt der end måtte skulle tages i fremtiden i Irak-sagen, så skal de skridt være forankret i FN. Det er det, regeringen har sagt, og det gentager jeg gerne.

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg sige, at det er at vende det fuldstændig på hovedet at kalde den opbygning af pres på Saddam Hussein, som foregår i øjeblikket, krigsforberedelser. Man kan med større ret sige, at det er forberedelser til at sikre en fredelig udgang på det. Det er forberedelser til at sikre, at Saddam Hussein forstår, at det er alvor. Og hvis han endnu en gang prøver at trække det internationale samfund rundt ved næsen, så går den ikke, og så får det selvfølgelig nogle konsekvenser. Det er kun ved at sige det klart og tydeligt og vise i praksis, at man mener det alvorligt, at der overhovedet er en chance for